

[Arbejdsministeren]

kommente overenskomstforhandlinger stadig skal være strid om spørgsmål, hvor parternes grundlæggende mål formentlig er de samme.

Regeringen har arbejdet med flere forskellige modeller til at løse problemerne i de sidste par dage. Vi har nu valgt den model, som vi i situationen betragter som den mest effektive. Det er regeringens opfattelse, at en løsning af problemerne må omfatte følgende punkter:

For det første er det helt nødvendigt for arbejdstilrettelæggelsen og for uddannelsen af de yngre læger, at den store gruppe af færdiguddannede speciallæger ikke er undergivet helt det samme sæt af arbejdstidsregler, som grundlæggende er konstrueret med uddannelsesformål for øje.

Speciallægerne bør ikke fortsætte med at være undergivet et system af tidsbegrænsede ansættelser – i princippet frem til pensionsalderen. Derfor lægger regeringen afgørende vægt på, at sygehusmyndighederne hurtigst muligt gennem forhandlinger opnår aftaler med lægerne om en faststillingsreform, hvor det endelige mål skal være, at færdiguddannede speciallæger inden for de givne normerings- og budgetmæssige rammer kan se frem til fast ansættelse.

Hvis sådanne aftaler ikke er indgået inden 15. september i år, er regeringen indstillet på at gennemføre en sådan ordning ved lov.

For det andet er det nødvendigt, at de nye læger, der ansættes i sygehusvæsenet, kan regne med, at deres uddannelse – både den praktisk-kliniske grunduddannelse og den videre uddannelse – foregår på en veltilrettelagt og effektiv måde.

Det vil navnlig være nyttigt, hvis den tid, det gennemsnitlig tager den enkelte læge at gennemgå sin uddannelse, kan nedsættes væsentligt. Hertil kræves bl.a., at der er det nødvendige antal stillinger, som er beholdt disse uddannelsesformål.

For det tredje finder regeringen, at der er et stærkt behov for en skærpet opmærksomhed over for, om det er nødvendigt, at så stor en del af lægernes arbejde udføres som tilkalde- og overarbejdstimer, eller om man i videre omfang kunne udføre det som normaltjeneste.

Regeringen har særlig hæftet sig ved, at det fra lægeside har været understreget, at den eksisterende overenskomst giver visse muligheder for at løse dette problem.

Regeringen henstiller derfor til sygehusmyndighederne, at man tilrettelægger arbejdet sådan, at lægernes arbejdstid i videst muligt omfang bliver udført som normaltjeneste, herunder ved anvendelse af overenskomstens muligheder for 2- og 3-holdsskift.

Regeringen vil nedsætte et udvalg, hvor også parterne er repræsenteret, som skal beskæftige sig med uddannelses- og arbejdstilrettelæggelse under forudsætning af, at der snarest bliver gennemført en stillingsstruktur med et stort antal faste læger.

Regeringen er klar over, at fremskridt på dette område vil kræve vilje fra både læger og sygehusmyndigheder til at bryde med vante forestillinger og rutiner. Og vi opfordrer parterne til at vise denne vilje i udvalgsarbejdet, der skal være færdiggjort i oktober 1988.

For det fjerde er det regeringens opfattelse, at det nu er nødvendigt at standse den igangværende konflikt på sygehusene. Det var med beklagelse, at regeringen konstaterede, at forhandlingerne mellem sygehusarbejdsgiverne og Foreningen af Yngre Læger trods forligsmandens mæglingsbestræbelser og trods de forhandlingsforsøg, der senere har været, ikke kunne føre til et resultat.

En længerevarende konflikt på sygehusene vil få alvorlige konsekvenser for patienterne og sygehusdriften. Særlig rammes patienter, der indkaldes til behandling fra sygehusafdelingernes ventelister. Behandlingen af disse patienter må, så længe arbejdsstandsningerne varer, udskydes yderligere. Konsekvensen heraf er uundgåeligt, at denne i forvejen udsatte patientgruppe får forøget deres usikkerhed og utryghed, og ofte smertefulde sygdomstilstande bliver forlænget. Det kan ikke fortsætte.

Efter forslaget forlænges en række overenskomster mellem Foreningen af Yngre Læger og det offentlige i to år. På det lønmæssige område sker forlængelsen med de ændringer, der gælder på det øvrige AC-område, herunder en arbejdstidsnedsættelse til 37 timer.

I tilslutning hertil er det imidlertid nødvendigt at justere enkelte af overenskomsternes regler om arbejdstilrettelæggelse for at modvirke de indledningsvis omtalte uacceptable forhold.

Der etableres derfor et paritetisk nævn med en uvildig opmand, der skal være fær-